

1889 1ste Bøh. af Lovudf. ang. de fra Slesvig afst. District. Indlemmelse i Konger. Danmark. 1890

Mauks: Jeg har kun begjæret Ordet for at tillade mig en enkelt Bemærkning med Hensyn til § 2. Jeg vil nemlig tillade mig at rette den Forespørgsel til den ærede Minister, om han ikke finder, det kunde være hensigtsmæssigt, at Amtmanden og Amtsforvalteren for Svendborg Amt flyttede fra Nyborg til Svendborg. Det vil være en temmelig besværlig Rejse for Beboerne paa Grø, hvis de skulle rejse til Nyborg for at komme til at tale med Amtmanden eller Amtsforvalteren, med hvem de i den første Tid, saalænge de endnu ikke kjende den danske Lovgivning, vistnok ikke saa sjældent ville have Anledning til at raadsføre sig. Jeg vil derfor spørge den høitærede Minister, om han ikke af dejne Grund tænker paa at foretage den nævnte Forandring.

Sfcherning: Det forekommer mig, at de Herrer have lagt for liden Vægt paa § 3 af Indskrænkningssloven. Denne Paragraph afgjør efter min Mening Spørgsmaalet ganske og gjør det til et simpelt Lovgivningsspørgsmaal, og det endogsaa et Lovgivningsspørgsmaal, som er en reen Form. Enten er § 3, saavidt jeg kan skjønne, ikke fyldestgjort af Regjeringen, og Regjeringen har da gjort et Brud paa Loven, eller den har antaget, at det Territorium, som her er Tale om, aldeles er traadt istedetfor det Territorium, som er gaaet fra os, saaledes at det for Diebliffet betragtes som heelt og holdent dansk; thi ellers skulde der herfra være gjort den Indrømmelse, at det Territorium, der gaaer fra os, var indlemmet i Provindsen Slesvig eller Hertugdømmet Slesvig, før det kunde aflaaes. Der er Ingen, der havde Ret til at træffe denne Bestemmelse, uden vi her; selv at bytte disse Dele bort med hinanden er et langt Greb, Regjeringen har gjort. Kun forsaavidt det Lidet, vi have faaet istedet, indtræder som et fuldstændigt Bytte og saaledes indlemmes i Kongeriget i politisk Henseende, kan jeg antage, at man kan undskylde den Overtrædelse, der er skeet. Jeg seer derfor ikke, hvad den

politiske Side af dette Lovforslag angaaer, den nemlig, som siger, at i Kongeriget indlemmes de Dele af Slesvig, der ere tilhøttede os, og som ved Byttet ere blevne vor fulde Eiendom og derved indlemmede — at den tilsigtede Ordning bør skee ved en Lov, da jeg anseer dette som en Form, der kan undværes. Jeg vilde meget hellere ønske, at Forholdet slet ikke var omtalt i Loven, men blev taget simpelt hen som Noget, der forudsættes, og at Loven kun holdt sig til at omtale, hvad jeg vil kalde ikke den privatrettlige Indlemmelse, men Indlemmelse under den danske Lovgivning — ikke under den danske Grundlov; thi derunder ere disse Dele allerede, det er Kjendsgjerningen, men under den danske Lovgivning, thi derunder ere de ikke, fordi Kjendsgjerningen er en anden; der er der en anden Lovgivning, med hvilken vi have overtaget dem, ligesom vor Lovgivning er vedbleven at bestaae i de Dele, som vi have givet i Bytte. Det er en Sag af Vigtighed for disse sidste Landsdeles Bestyttelse under fremmed Herredømme, at vi vise og give Exemplet paa, hvorledes man behandler Folk, der med en anden Lovgivning blive bragte ind under vort Rige. Nu forekommer det mig, at Loven her i denne Retning paa den ene Side ikke er gaaet vidt nok og paa den anden Side er gaaet for vidt. Den er ikke gaaet vidt nok, fordi den ikke umiddelbart har bragt disse Dele ind under Straffelovgivningen, Politiretten, kort sagt, ind under det, som er almindeligt for Alle, og hvorved egentlig Ingens Ret krænkes, om de nævnte Lovgivningsgrene end forandres med et meget kort Varfel; derimod udtrykker Lovforslaget sig meget for skarpt med Hensyn til det Tidspunkt, da hele den danske Lovgivning — efter Sandsynlighed — skal være indført der, thi der er ikke den allermindste Sandsynlighed for, at vi med Nar og Dags Varfel kunne eller bør indføre hele den danske Skattelovgivning der, eller vor Lovgivning for de privatrettlige Forhold mellem Mand og Mand etc.; dette er Noget saa forskjelligt, at — lad os